F O O T B A L L

Cehoslovacia a obţinut trei victorii asupra Austriei

Cehoslovacia — Austria 2–1, la Viena. Praga — Viena 2–0, la Praga. Brün — Viena 4–1, la Brün. A fost odată un «Wunderteam». După matchurile de Duminică.

Foot-ball-ul cehóslovac a reuşit Duminecă o triplă victorie asupra celui austriac.

La Viena, Cehoslovacia a învins Austria cu 2–1.

Austriacii au fost urmăriţi de o neşansă formidabilă. Goaluri sigure au fost salvate de barele porţii sau de Planicka, într'una din cele mai bune zile ale sale. In prima repriză austriacii au avut conducerea jocului, fără însă a reuşi să marcheze. La pauză tabela nu suferise nicio modificare.

La reîncepere, cehii devin din ce în ce mai periculoşi. Apărarea Austriei are de oprit o sumedenie de atacuri. Cehii obţin primul punct prin *Puc* (Slavia). Cel de-al doilea goal este opera aceluiaş jucător. Soarta partidei se părea pecetluită, când revirimentul necesar se produce în rândurile echipei austriace. Energia cu care luptă reprezentanţii Austriei pentru refacerea terenului pierdut este într'adevăr uimitoare. Planicka este însă într'o formă excepţională şi toate loviturile la poartă se opresc în braţele lui. Cehii sunt pur şi simplu asediaţi în careu, dar se luptă din răsputeri. Minutul 40 al reprizei este hotărâtor. O situaţie turbure se produce în faţa porţii lui Planicka. O acţiune a lui Adelbrecht, are drept urmare o lovitură de colţ. Planicka nu poate reţine balonul, care este obiectul unei dispute disperate. Cehii şi Austriacii se repăd asupra lui, până când *Smistik* reuşeşte să marcheze. Mai sunt cinci minute de joc. Mulţimea este într'o agitaţie continuă susţinând viguros pe austriaci. O ultimă ocazie se iveşte. O lovitură liberă la 16 m., executată de Schall. Balonul însă atinge un adversar.

Cele două echipe au prezentat următoarele formaţii:

CEHOSLOVACIA: Planicka (Slavia); Burger (Sparta); Ctyrocky (Sparta); Kostalek (Sparta); Cambal (Slavia); Madeloun (Sparta); Juneck (Slavia); Hess (Victoria-Pilsen); Nejedly (Sparta); Puc (Slavia); Kalocsay (Sparta).

AUSTRIA: Platzer (FAC); Rainer (Viena); Sesta (WAC); Kaller (Viena); Smistik (Rapid); Nausch (Austria); Zischek (Wacker); Adelbrecht (Viena); Sindelar (Austria); Schall (Admira); Vogl (Admira).

CE SPUN DESPRE MATCH

HUGO MEISL: «Am fost învinşi din cauza ghinionului, de un adversar care practică un foot-ball de bună calitate».

PLANICKA, căpitanul echipei cehe: «Victoria ne-a bucurat enorm, căci o victorie asupra echipei denumită «Wunderteam» produce în toată lumea senzaţie. Cred că am luptat onorabil şi am meritat victoria».

LANGENUS, arbitrul matchului: «Echipa Austriei m'a desamăgit. Nu a meritat nici măcar un match nul în faţa Cehilor. Nu trebue să se facă nici un fel de legătură între matchul acesta şi cel furnizat la Londra de echipa Austriei. Cehii au furnizat cel mai bun match al lor. Singurul om din echipa Austriei, care a jucat în forma obişnuită a fost Sesta.

*

In aceiaşi zi la Praga, echipa oraşului Praga a învins reprezentativa Vienei cu 2–0; iar la Brünn secunda formaţie a Vienei a pierdut în faţa garniturei oraşului cu 4–1

Cernăuţenii aşteaptă pe Ripensia

Reprezentativa oraşului şi Macabi vor da replica

CERNAUŢI, 11.— In zilele de Paşti, va juca în localitate puternica echipă timişoreană Ripensia.

BINDEA

Matchurile au fost angajate încă din timpul iernei şi publicul le aşteaptă cu o legitimă nerăbdare.

Presa locală se ocupă de aproape de matchurile echipei timişorene. arătând că venirea Ripensiei constitue cel mai de seamă eveniment al sezonului.

Organizatorii — gruparea Macabi din localitate — anunţă că Ripensia va deplasa la Cernăuţi următoarea formaţie:

Zombory, Burger, Hocksari, Hrehus, Cotormani, Lakatos, Bindea, Schvartz, Ciolac, Rafinski, Dobai.

Aceasta înseamnă că în capitala Bucovinei, Dumineca şi Luni Timişoara va fi reprezentată prin 11 internaţionali.

ADVERSARII CERNAUŢENI

In prima zi Ripensia va juca pe terenul Macabi, cu echipa gazdă. Albalbaştrii îşi vor întări echipa.

Luni Ripensia va întâlni reprezentativa Cernăuţilor. Echipa va fi selecţionată în şedinţa de Vineri a comisiei districtuale.

Cupa Esperanto

A doua şi a treia zi de Paşti se va disputa pe arena Macabi Cupa Esperanto donată de d. Eugeniu Robin. Deschisă grupărilor de categoria II-a, competiţia a totalizat numeroase înscrieri şi se va disputa după următorul program:

LUNI 17 APRILIE

I

Ciclop — Stăruinţa, ora 8, ar. d. Christescu.

A. G. E. R. — Vergu, ora 8.25, arb. d. Christescu.

Dâmboviţa — Carmen, ora 8.50 arb. d. Christescu.

II

Ciclop —A. G. E. R., ora 9.15, arb. d. Zahariceanu.

Stăruinţa — Dâmboviţa, ora 9,40 arb. d. Zahariceanu.

Vergu — Carmen, ora 10,5 arb d. Zahariceanu.

III

Ciclop — Dâmboviţa, ora 10,30 arb. d. Orenştein.

A. G. E. R. — Carmen, ora 10.55, arb. d. Orenstein.

Vergu — Stăruinţa, ora 11,20, arb. d. Orenstein.

MARŢI 18 APRILIE

IV

Ciclop — Carmen, ora 9, arb. d. Zahariceanu.

Stăruinţa — A. G. E. R, ora 9,25, arb. d. Zahariceanu.

Vergu — Dâmboviţa, ora 9,50 arb. d. Zahariceanu.

V

Ciclop — Vergu, ora 10,15, arb d. Buşa.

Stăruinţa — Carmen, ora 10,40 arb. d. Buşa.

Dâmboviţa — A. G. E. R., ora 11,05, arb. d. Buşa.

Echipele de pitici ale Unirii-Tricolor

Primim cu rugămintea de a publica:

«Clubul sportiv Unirea Tricolor, în dorinţa de a propaga foot-ball-ul în rândurile începătorilor va alcătui două echipe de pitici. Doritorii se vor putea înscrie Vineri 21 Aprilie ora 4 d. a. pe terenul clubului.

Singura condiţie care se pune este ca solicitatorii să aibe vârste între 11 şi 15 ani.

Antrenamentele acestor două echipe de pitici vor fi conduse de Steinbach.

Programul matchurilor Diviziei naţionale dela 23 Aprilie

SERIA A.

România — Tricolor la Cluj.

C. F. R. — Gloria C .F. R., la Arad.

Ripensia — Şoimii, la Sibiu.

SERIA B.

C. A. O.—Unirea Tric., Bucureşti.

R. G. M. T. — Braşovia, la Braşov.

Cel mai bătrân jucător bucureştean: Pipa

Mic match biografic. Joc football dela 4 ani. Suspendat în Ungaria pentru profesionism. Kispestul. Cum se pot pierde 8 dinţi într'un match. Care este cel mai bun jucător român.

LA KISPEST

La sfârşitul acestui an şi jumătate, în cursul unui turneu pe care clubul meu îl făcea în Germania, mi-am descoperit nişte sentimente filo-germane irezistibile.

Şi m'am stabilit tot pentru un an şi jumătate la Wacker, din München, pe unde mai târziu a poposit şi Schäffer.

M'am reîntors apoi la Budapesta şi m'am înregimentat la Kispest. Zece ani, cu mici evadări, am fost străjerul Kispestului, cot la cot cu Eisenhoffer (care mai târziu a jucat în America cu Hakoah), cu Varga şi cu Jeny (antrenor astăzi la Barcelona).

In 1920, o inventariere întâmplătoare a propriilor mele sentimente, mi-a desluşit o subită slăbiciune... pentru bani, şi — slab de înger — am semnat tot la cot cu ceilalţi jucători, câteva chitanţe compromiţătoare.

Kispest a fost prima echipă ungară profesionistă.

Mai puţin sentimentală, Federaţia n'a înţeles «procesul psihologic» care ne zguduia. Şi, ne-a suspendat pe doi ani.

Kispestul a utilizat atunci — pentru a repara defecţiunea produsă de suspendarea noastră — echipa de juniori, pe care fără nici o modificare a trecut-o la categoria I. Printre juniorii noştri figurau: Firi (actual fundaş în echipa Ungariei), Dudaş (astăzi la Ujpest), Kohut (dela Ferencvaros), Amsel (tot dela Ferencvaros), şi alţii. Tot atât de necunoscuţi atunci, şi egal de consacraţi astăzi.

TURNEU DE UNUL SINGUR

La Budapesta nu mai puteam juca. Să nu joc, nu puteam. Am plecat deci la Praga şi am semnat pentru Union Ziskow. De aci am trecut la Wrisovitza, şi în funcţie de recompensele palpabile pentru cari la Budapesta fusesem proscris pe termen de doi ani, am colindat pe la Teplitz, Karlsbad şi Komarno.

Un adevărat turneu de unul singur.

Dar nici situaţia aceasta de «Madonă a trenurilor» nu mă satisfăcea.

Şi m'am reîntors la Budapesta. Am regăsit pe vechii titulari ai Kispestului — suspendaţi şi ei — şi am refăcut echipa sub un alt nume, încercând să jucăm prin provincie.

Pretutindeni însă, ispravnicii Federaţiei ne-au dat de urmă. Ne lăsau să angajăm matchuri, aşteptau să intrăm pe teren, să jucăm chiar câteva minute pentru ca apoi să intervină şi să oprească matchul.

A trebuit deci să şomez — din punct de vedere sportiv — expiind o infirmitate care lui Harpagon i-a adus celebritatea.

După doi ani am fost recalificat. Kispestul şi-a refăcut prestigiul — avariat puţintel de mânjii cari ne supliniseră — şi după un turneu victorios în Polonia a învins cu 2:0 în ultima probă oficială pe Ferencvaros clasându-se al doilea în campionatul Ungariei.

CUM AM AJUNS IN ROMANIA

Pe rotativa vremei, calendarul indica anul 1923.

Ca şi ceilalţi jucători, continuam să-mi împart timpul între succesele de pe teren şi cele dela cafenea, — destul de remuneratorii şi acestea — o cafenea sportivă unde după câteva luni de antrenament am devenit campion... la «66».

Aici — ca şi pe teren — numele meu circula cu o insistenţă reprezentativă. Mulţumită acestui lucru, într'o dimineaţă, mi s'a spus că sunt căutat de doi români: d-nii Fluss şi Blank. I-am întâlnit în după amiaza aceleiaş zile. Şi la sfârşitul discuţiilor — foarte concrete — am simţit subit — ca şi pe timpul turneului din Germania — sentimente filo-române irezistibile. N'am putut rezista...

Şi împreună cu Reiss şi Schumann, am debarcat în gara de Nord. Am jucat la Triumf un an. Şi într'o explozie — de astă dată într'adevăr pe jumătate sentimentală — am iscălit pentru Macabi. Şi iată-mă aici.

— « In tribună?»

Pipa râde.

— «In tribună!»

In acelaş moment însă, torpilat de o fază confuză a antrenamentului pe care nu încetase să-l supravegheze, şi-a mobilizat cea mai bubuitoare voce şi a explodat:

— «Asta gioc la Màacabi ?».

Ajunsesem prea repede la sfârşit, pentru a nu încerca un supliment de interogator. Am aşteptat deci să se descongestioneze ţipând: «asta 'naintare?,» *şi mi-am formulat prima pretenţie:*

— «Care este cel mai greu match pe care l-ai jucat în carieră?»

— «Matchul din 1919—920 cu Hungaria care avea atunci cea mai formidabilă linie de înaintare din câte au existat vreodată: Schäffer, Orth, Konrad II, Szabo şi Braun. Faimoasa înaintare de aur a Hungariei.

30.000 de spectatori au urmărit cu nervii crispaţi matchul acesta care s'a terminat la egalitate (1:1) prin goalurile marcate de Orth şi Eisenhoffer.

— **«Ai jucat întotdeauna mijlocaş-centru?»**

— «La început am jucat aripă dreapta. Apoi fundaş stânga, şi numai câţiva ani înainte de venirea mea la Bucureşti am devenit mijlocaş centru».

— **«Vorbeai de un frate. A fost jucător bun?»**

— «Defect de familie! glumeşte Pipa. Fratele meu Carol — care juca inter stânga — a făcut parte din echipa naţională a Ungariei care a învins cu 13:1 Franţa, în 1930. Două din goalurile marcate de Ungaria au fost opera lui frate-meu.

O nouă pauză impusă din nou de

PIPA

intervenţia lui Pipa în antrenamentul Macabilor, şi interogatoriul continuă:

— **«Care e cea mai plăcută amintire din cariera dumitale?»**

— «Timpul cât am jucat la Praga, unde am fost primit cu o efuzie de simpatie impresionantă».

— **«Dar cea mai neplăcută?»**

Pipa râde. Observ astfel pentru prima oară impresionanta cantitate de aur pe care a investit-o în dinţii săi, aproape toţi de aur.

— «Matchul cu Vasas!»

— «La Budapesta?»

— «Da, de unde. Jucam pentru Macabi. La o învălmăşeală în faţa porţii, un fundaş advers a avut voluptatea să-mi constate rezistenţa danturii, pocnindu-mi-o cu genunchiul».

— «Şi?»

— «Depe urmă acestui examen am rămas pe loc fără 8 dinţi.

— «Şi?

— «Cum şi? se miră Pipa. I-am evacuat şi mi-am văzut mai departe de joc.

— »N'ai eşit depe teren?

— «Nici gând!»

•

Raportul acesta fugar al carierii sale nu mă satisfăcuse.

Mai vroiam câteva detalii. Oricât de palide. Am încercat deci o descindere pe teritoriul său intim:

— «Eşti însurat?»

Pipa oftează, fără să precizeze dacă oftatul acesta completează amintirea celor 8 dinţi pierduţi, sau se referă la condamnarea sa conjugală:

— «Sunt însurat».

— **«Care crezi că este cel mai bun jucător român?**

— «Bodola!

— **«Dar bucureştean?**

— «Petea Vâlcov!

— **«Dar dela Macabi?**

Mă aşteptam să răspundă: «eu !».

— Şimşinovici !».

— **«Când ai să te laşi de football?**

In acest moment, o nouă explozie a nervilor lui Pipa ni l-a furat definitiv. A sărit peste balustrada tribunei şi înfipt în mijlocul terenului, cu obrajii inundaţi de sângele unei mânii pe care din nou nu şi-o putuse stăpâni perora: «Asta gioc la Màacabi». Asta 'naintare?»

Aşa cum îl ştiam adică. Aşa cum îl cunoaşte toată lumea : suplu, tânăr şi zgomotos.

Mai suplu decât mulţi din tinerii jucători bucureşteni. Mai tânăr ca energie decât faimosul Schlosser, care la 38 de ani n'a mai putut juca. Şi mai zgomotos decât toată galeria bucureşteană la un loc. Repetând mereu aceiaşi frază stereotipă care-l defineşte şi s'a înregimentat de mult în vocabularul sonor dela Ciocanu:

— «Asta gioc la Màacabi?». Asta 'naintare?»

GEORGE FULGA

Programul matchurilor din Capitală

Duminecă 23 Aprilie

DIVIZIA NAŢIONALA

C. A. O. (Oradea) — Unirea Tricolorul, teren Unirea, ora 17.

ONOAREA-REZERVE

Voevodul Mihai — Unirea Tricolorul, teren Unirea 11.

Juventus — Macabi, teren Macabi, ora 11.

Olympia — Belvedere, teren Belvedere, ora 11.

JUNIORI

Voevodul Mihai — Unirea Tricolorul, teren Unirea, ora 15.

Juventus — Macabi, teren Macabi, ora 9.

Olympia — Belvedere, teren Belvedere, ora 9.

PROMOŢIA

Avântul Sportiv — Colţea, teren Venus, ora 17.15.

CATEGORIA II. CAMPIONAT

Gloria — Carmen, teren Voveodul Mihai, ora 10.8.

Sportul Muncitoresc — Dâmboviţa, teren Voevodul Mihai, ora 17.15.

Sburătorii — Luceafărul Triumph, teren Romcomit, ora 17.15.

CATEGORIA II. PROMOŢIA

Vulturul Alb — Socec, teren Macabi, ora 17.15.

Ciclop — Stăruinţa, teren Macabi, ora 17.15.

Vergu — Comro, teren Venus, ora 11.

CATEGORIA III. A.

Teişor — Monitorul Oficial, teren Moto-Club, ora 8.

Ion Dona — B. F. M. F., teren Belvedere, ora 15.

Militari — Victoria, teren Turda, ora 10.

L. P. N. — Olds Boys, teren Olympia, ora 9.

CATEGORIA III. B.

Solidaritatea—Telefoane, teren Moto-Club, ora 10.

Adesgo — Hercules, teren Olympia, ora 15.

E. F. A. — Trace, teren Unirea, ora 9.

Numărul viitor al «GAZETEI SPORTURILOR» va apare Miercuri 19 crt.

Pucioasa

SPORT-CLUB PUCIOASA—ŞOIMII TARGOVIŞTE 16—0 (8—0)

Duminecă 9 crt. a avut loc pe terenul «Gării» matchul revanşe dintre «Sp. Club-Pucioasa» şi «Şoimii» Târgovişte.

La fluerul d-lui arbitru Maltezeanu, echipele s'au prezentat în următoarele formaţii:

SP. CLUB: Ştefănescu, C. Dumitrescu, Constantinescu, Călinescu, Is. Popescu, Diaconescu, Martinescu, T. Brânzoi şi N. Popescu.

«ŞOIMII»: Pavel Gh., Săndulescu, Săileanu, Pantazi, Mocănescu, Juju, Popescu Stoian şi T. Ionescu.

Punctele au fost marcate de Martinescu (8), Brânzoi (3), C. Popescu (1) şi N. Popescu (4).

In urma acestui rezultat Şoimii deţin titlul de campioni ai judeţului Dâmboviţa.

A V I A Ţ I E

Recordul mondial de viteză bătut

Titlul a intrat în patrimoniul Italiei

Nu au trecut nici 30 de zile, de când am preconizat, în coloanele acestei rubrici, apropiata doborâre a recordului mondial de viteză în aer şi, cei 675 km. ai englezului Stainforth nu mai constitue cea mai bună performanţă a lumei. Faimosul câştigător al nu mai puţin faimoasei cupe „Schneider" nu mai este recordman mondial, deşi după recentele lui declaraţii se pare că, numai el şi nimeni altul, ar fi fost capabil să realizeze o iuţeală mijlocie, superioară celeia cari figura pe tabloul mondial.

Reamintim că Stainforth a declarat într'un cerc de prieteni că, chiar cu materialul actualmente în fiinţă, el ar fi în stare să reuşească o viteză orară de 700 km. S'a şi preparat în acest scop şi aştepta momentul prielnic unei încercări cu şanse de reuşită.

Dar, socotelile de acasă, nu se potrivesc cu cele din târg şi Stainforth s'a văzut deodată, deposedat de titlu, fără să se gândească măcar, la posibilitatea realizărei, de către un altul, a unei asemenea isprăvi.

AVIATORUL ANGELLO

In umbră şi pe tăcute, Italia făcea pregătiri măreţe pentru a da posibilitate reprezentanţilor ei de a se pune pe treaptă de egalitate cu cei mai iuţi sburători mondiali. Industria fascistă a pus mână de la mână, a colaborat într'o armonie desăvârşită şi datorită inginerilor uzinelor Fiat, a reuşit să dea la iveală, un tip de hidroavion care reprezintă chintesenţa industriei mondiale. Dar acest lucru nu era suficient. Mai trebuia găsit omul, capabil să conducă acest bolid aerian, în plin regim al motorului. Lucrul nu a fost prea uşor dar, totuş nu a fost imposibil. Un aviator de valoare, care nu se remarcase însă prin performanţe impresionante, s'a pus la dispoziţia celor cari proectaseră doborârea recordului şi, datorită tenacităţei şi curajului, două calităţi primordiale în acest domeniu, adjutantul Angello s'a acoperit de glorie în încercarea făcută, isbutind să aducă ţărei, un titlu invidiat de lumea întreagă.

682 KM. 403 PE ORA

Incercările de record au fost făcute la Desenzano, pe parcursul reglementar al cupei Schneider. In momentul urcărei în carlingă, aviatorul Angello a strâns mâna prietenilor şi, cu surâsul pe buze a rugat să se transmită locotenentului englez Stainforth, întreaga sa admiraţie. Inainte ca motorul să fie pus în funcţiune, un reporter a întrebat pe Angello asupra şanselor de reuşită. Luând o mină serioasă, sburătorul italian a răspuns: *ori înving, ori mor. Sunt sigur că doborârea recordului în fiinţă, nu este imposibilă.*

Un uruit scurt a marcat începutul întreprinderei. Odată motorul pus în funcţiune, emoţia a cuprins întreaga asistenţă. Se pare că, singurul om calm era Angello. N'a avut niciun moment de dificultate. A condus cu precizie, fuga formidabilă, pe pământ, a pasărei metalice, a decolat cu autoritatea unui maestru şi câteva minute mai târziu, regimul plin al motorului dovedea execuţia ireproşabilă a lui.

Angello a făcut, în total, cinci încercări cari au dat o medie orară orară de 682 km. 403 pe oră. In cursul celei de a patra, hidroavionul a atins o iuţeală mijlocie de 692 km. 529.

Deci, recordul lui Stainforth a fost depăşit iar Anglia a fost deposedată de un titlu care se părea că intrase definitiv, în patrimoniul ei. Industria respectivă lucrase prea intens în direcţia creierei celui mai formidabil bolid aerian, pentru a nu se crede că Anglia este stăpână pe situaţie. Şi totuşi, aşteptările au fost înşelate. Cu atât mai înşelate cu cât deposedarea de titlu a intervenit pe urma unor încercări pe care nimeni din întreaga lume aviatică nu le prevăzuse.

Rivalitatea dintre Anglia şi America se tranşase în favoarea celei dintâi astfel că, se aştepta o încercare de revanşă din partea trans-oceanicilor. Nimeni nu se gândea la o eventuală lovitură din spre Italia. Şi totuş, tocmai de unde nu se aştepta, de acolo a sărit iepurele.

AMERIZAREA

Amerizarea învingătorului aerului a fost cu adevărat impresionantă. Ea a pus în admiraţie întreaga asistenţă competinte în materie. Imaginaţi-vă un hidroavion care vine la amerizare cu aproape 400 km. pe oră şi vă veţi da seama de impresia ce a produs Angello, în momentul când şi-a depus pasărea, pe undele liniştite ale apei.

Coborându-se din carlingă, pilotul italian a fost purtat în triumf şi imediat ce ştirea s'a răspândit în Italia, şi s'a răspândit cu iuţeala fulgerului, Angello a devenit una dintre cele mai populare figuri ale peninsulei.

HIDROAVIONUL

Noul record mondial de viteză a fost realizat pe un hidroavion Fiat de 2500 cai putere. Ca şi aparatul lui Stainforth, hidroavionul lui Angello nu este prea impresionant la vedere. Cu un fuselaj suplu, subţire şi alungit, are planuri de dimensiuni reduse, dar o stabilitate apreciabilă, datorită vitezei pe care o furnizează motorul, în plin regim. Pare o mică operă de artă, dar nu lasă să se întrevadă marile lui posibilităţi. Felul cum este conceput nu a inspirat încredre decât constructorului şi sburătorului. Deaceia, uimirea cauzată de realizarea noului record, a fost cu atât mai mare.

CE DECLARA ANGELLO

După reuşita întreprinderei, Angello a fost pur şi simplu, asaltat, de o armată de reporteri. Toţi doreau să cunoască impresiile noului recordman mondial spre a le împărtăşi cetitorilor respectivi.

Asaltat din toate părţile Angello nu a putut să facă decât declaraţii telegrafice.

„Eram sigur că voi isbândi. Credeam că voi atinge 700 km. pe oră, dar am avut de întâmpinat oarecari obstacole neprevăzute. Atmosfera nu era atât de clară pe cât mă aşteptam. In condiţiuni mai prielnice, sunt sigur că aş fi depăşit viteza reuşită. Voi încerca totuş să-mi îmbunătăţesc recordul spre a mă pune la adăpost de surprize".

O NOUA RIVALITATE

Până în momentul intrărei în arenă a italianului Angello, Anglia şi Statele Unite erau cei doi mari rivali în materie de performanţe mondiale de viteză în aer. In ultimul timp, Anglia reuşise să pună un fel de monopol pe recordul mondial şi se părea că cu greu va pierde titlul din patrimoniul ei, deşi nici Statele Unite nu rămâneau impasibile faţă de progresele aviaţiei engleze.

Isprava lui Angello deschide o nouă rivalitate: cea dintre Anglia şi Italia. Duelul trebue să înceapă cât de curând şi este sigur că drept rezultat, vom avea de înregistrat mai des, noui recorduri mondiale de viteză.

r. e. d.